

Раздел В:

**РАЗБИРАНЕ ДЪЛБОЧИНАТА НА
УЧЕНИЧЕСТВОТО**

1. Разбиране на кръста (част 1)	
Силата на кръста	140
2. Разбиране на кръста (част 2)	
Тайната на кръста	147
3. Разбиране на кръста (част 3)	
Значението на кръста.....	152
4. Какво е любов.....	158
5. Смирение и сърце на слуга	167
6. Изпитания, изкушения и страдание за Христа.....	176
7. Святост и докосване от Божия огън.....	188

1. РАЗБИРАНЕ НА КРЪСТА

Част 1: СИЛАТА НА КРЪСТА

а) Ключови стихове:

1 Кор. 1:17-18; Фил. 2:5-11

Гал. 6:14; Фил. 3:20-21

Ис. 52:13-53:12

б) Въведение

Кръстът на Христа е в сърцето на християнската ни вяра. Без него нямаме вяра и отделено от истината на кръста, християнството се превръща само в друга философия на живота, въпрос на думи и идеи. Исус не дойде, за да ни даде друг комплект от идеи за Бога, но Той дойде, за да умре за нас (Мк. 8:31). Идеята за кръста беше съществена що се отнася до Исуса и обучението на неговите ученици. Той използва реалността на кръста, за да подчертае нуждата от пълно посвещаване на живота на Царството. Той знаеше в Себе Си, какво означава "да вдигнеш кръста си" и искаше учениците да вземат собствените си кръстове и да Го последват (Лк. 9:23).

в) Агонията на смъртта

Няма никакъв смисъл да се издига болката и ужасът на кръста заради самия него, но ние трябва да влезем в реалността на христовото страдание до известна степен, ако искаме да оценим първо, какво означаваше за Бога да ни спаси чрез кръста, и второ, какво Бог извърши за всеки от нас в исусовата смърт. Дълго време сме живели с домашната идея за кръста. Ние го пречистихме от неговия ужас, като правихме това, което ограбва Неговата сила. Святият Дух иска да знаем значението на христовата жертва, защото делото на кръста

трябва да бъде централно в нашия живот и служение. Писанията не скриват нищо от срама и агонията, в които беше въввлечен възлюбеният Божи Син. Не е от значение фактът, че Той умря, но как Той умря е от най-голямо значение за всички нас. Старозаветните пророчества, отнасящи се до смъртта на Христа, подчертават подробности за Неговите страдания (Ис. 50:6; Пс. 22:12-18). В църквата свободно сме смалили Исус до нашия размер и сме намалили смъртта Му до измерение, с което можем да се справим духовно, емоционално и теологически. Ако сме почувствали дълбокия ужас на кръста, ние бихме знаели целия обseg на нашия грях и от това трябва да се отдръпнем дълбоко в нашите сърца и умове. Това, което стана в оня ден на Голгота, не беше красиво. Нямамо е никакво състрадание в римското бичуване, а римското разпъване е било световно признато като едно от най-жестоките публични екзекуции, което някога е било измислено. Това е ужасна, бавна, болезнена и унижителна смърт. Ние трябва да видим дълбочината на Голгота, да разберем, че всичко, което можем да имаме излиза от този акт на любов. Повече от това трябва да разберем, че ако живеем за Бога, ние самите трябва да извървим същия път.

г) Силата на кръста

Исус не преживя едно нормално и обичайно разпъване. Той беше обект на публично унижение, на подигравка в съда пред Понтий Пилат, където беше оскърбен, бит и обезобразен. Духът Му излезе и корона от тръни беше поставена на главата Му като знак на подигравка за Неговото твърдение, че е Цар. В Гетсиманската градина Той се срещна с ужасната истина, че тази чаша беше Неговата чаша и тя не можеше да се изпие от никой друг. Напрежението в Него беше толкова силно, защото кръв потече от челото Му. Когато войниците отидоха до Исуса на кръста, те видяха, че Той беше почти мъртъв, затова не счупиха краката Му. Вместо това, те прободоха страната Му и кръв и вода изтече от Него. Това означава, че Исус е умрял

буквално със съкрушено сърце. Неговото сърце се пръсна и кръвта Му се съсипи; кръвта и плазмата се разделиха, и когато бе пронизан, те изтекоха от страната Му.

Ние не можем да започнем да говорим за Неговите духовни страдания, тези неща са скрити от нас, защото няма начин, по който бихме разбрали, какво означаваше за Божия Син да бъде забравен от Своя Баща. Викът, който се откъсна от устните му и се повтори от ехото, са думите на Пс. 22:1 - "Боже Мой, Боже Мой, защо Си ме оставил". Тези думи съдържат дълбочината на Неговото страдание, което ние никога не бихме разбрали. Но ние трябва да разберем, че нито едно от тези неща не е станало случайно. Хората Го взеха, но те не бяха на власт в оня ден. Това е величествената истина на Голгота - Бог Отец управляваше! Бог Отец даряваше Своя Син за всяка една човешка душа! Ние отбягваме този факт, защото той подчертава по-ясно размера на нашата вина (Д.А. 2:23). Бог по загадъчен начин положи вината ни върху Исус и чрез Неговите страдания ние бяхме освободени (Ис. 53:4-5). Силата на кръста за нас е във факта, че всяко едно страдание на Исус има динамично значение за всяка наша нужда. От падението на човека Сатана държи мъже и жени под своя гнет. Те са вързани във веригите на греха и болестта, депресията и отчаянието, които са отличителните белези на човешката практика. Човек е станал предмет на всеки вид страдание и болка в резултат на неговото неподчинение спрямо Бога. На кръста всяко духовно и емоционално робство, всякаква болка, която Сатана е нанесъл върху човека поради неговото непокорство, са анулирани в силата на Голгота.

д) Шестте беди на човека

В третата глава на Битие ни се дава прозрение за последиците от греха. След падението на човека поради неговото неподчинение спрямо Бога, ние сме запознати с тъжните последици от това неподчинение. Въпреки, че човекът живя като свободен фактор в общението си с Бога и на него беше поверено да

управлява над всичко останало на земята, сега той беше в робство. Сатана господстваше над него и от този момент нататък човешката раса стана предмет на всички болести и изпитания като резултат от греха. Човек стана предмет на шест ужасни беди, които от този момент нататък стават източник на всяка болка и бедствие на тялото, душата и духа, които човешката раса някога е преживявала.

(i) Вина и осъждане

Двамата, мъжът и жената, когато бяха призовани от Бога, се опитаха да избегнат тази вина. Те я предаваха един на друг. Накрая само старата змия желаше да приеме вината! Това е падението на човечеството и до днес. Това е факторът, който раздели човек от човека и човека от Бога. Докато не приемем вината си, не може да има никакво примирие. Но нашата вина пред Бога е от такова естество, че ние никога не бихме могли да я изкупим сами. Исус понесе вината. Той понесе нашите грехове в тялото Си на кръста.

(ii) Потисничество на дявола

Преди човекът да падне, той не беше предмет на управлението на Сатана. Сега човек е отделен от Бога, той е оставен на милостта на Сатана. Обаче, кръстът е довел до край неоспорваната сила на Сатана (Кол. 2:13-15).

(iii) Болка и страдание

Никъде в Библията не четем, че болестите и страданията са Божията воля за човечеството. Те са резултат от греха и намират своя източник в работата на Сатана като следствие на човешкото неподчинение. Това не означава, че Бог не може да използва болката и страданието за Своите милостиви отговори в нашия живот: ясно е, че може. Но знаем, че това не е Божието най-добро за Неговите деца и в свършеното Царство на Бога всички тези чужди елементи няма да бъдат допуснати. "С чиято рана вие оздравяхте" (1 Пет. 2:24).

(iv) Безпокойство и грижа

Човекът беше осъден на тежък трудов живот (Бит. 3:17-19). Докато той живееше в градината на Божието изобилие, заобиколен от всяко нещо, от което се нуждаеше за живота и здравето, сега той беше осъден на трудности и усилия. Тръни бяха използвани, за да се направи венец за Исус, и Той го понесе за нас. Той понесе върху Си цялата агония на духа и страха на сърцето, които принадлежат на човека, когато той се опитва да изгради своя собствен път в света без Бога. Какъв контраст: пътят на Исус до проклятието на тръните! Защото Той ги понесе заради нас, ние сме свободни в силата на вярата да вървим по пътя на Царството (Мт. 6:33-34).

(v) Смърт

Човекът беше отсечен от източника на неговия живот поради греха. Смърт е резултатът от нашия грях и е общата съдба на всички хора (Рим. 5:12). Библията обаче ни казва, че физическата смърт не е края, защото на човека му е определено да умре и след това да се срещне с Божия съд (Евр. 9:27-28). Но чрез смъртта на Исуса присъдата за смъртта е премахната. Той понесе присъдата заради нас (Евр. 2:14-15).

(vi) Отхвърляне и отделяне от Бога

Човекът беше изгонен от градината и е духовен изгнаник до днес. Човек дълбоко в себе си е отхвърлено същество: неговият грях причини разделяне между него и Бога. Най-съкрушителният вик на кръста беше вик на изоставяне: "Боже мой, Боже мой, защо си Ме оставил?" Исус беше изоставен за теб и за мен! Нищо друго не можеше да стане, защото вземайки нашите грехове върху Себе Си на кръста, Той постави Себе Си извън границите на присъствието на Отца.

е) Обединени с Него

Силата на кръста лежи във факта, че Исус понесе всички тези следствия от греха в Себе Си на кръста и разруши силата им. Той победи всеки отрицателен фактор, който някога е плашил човека, и разби силата на Сатана, който ръководи всички тези сили, унищожавачи човека.

Не е достатъчно да се удивляваме на делото, което за нас извърши Исус на кръста, за да бъде ефективно в нас, ние трябва да го приемем в живота си. Това е в силата на Святия Дух, Исус да предложи Себе Си за нас (Евр. 9:14). Ако позволим на Святия Дух да извърши същата работа, побеждавайки греха, болката и силата на смъртта в нас, ще имаме истинската победа на Голгота.

ж) Въпроси и дискуссионни точки

1. Какво прави християнството различно от другите религии, идеи и философии? Дискутирайте.
2. Защо Исус трябваше да умре на кръста за нас?
3. Защо Исус трябваше да премине през такава болезнена, унижителна и бавна смърт?
4. Как можа Бог Отец да позволи на Своя Син да направи всичко това? Ако Той управлява, защо това беше необходимо?
5. Защо кръстът е централна точка в историята?
6. Защо делото на Исус на и около кръста победи силата на Сатана и какво означава това за хората въобще?
7. Това, което четем за кръста в Новия Завет, изпълнява ли пророчествата от Стария Завет? Например, прочети Ис. 52:13-53:12.

8. Как можем да вдигнем кръста си и да последваме Исус, като разбираме в действителност, колко много направи Той като вдигна кръста Си? (Лк. 9:23).

з) Обобщение и приложение

1. Кръстът на Христос стои в сърцето на християнското ученичество.
2. Нашето спасение струваше на Исус всичко.
3. За да бъде голготският кръст ефективен, трябва да приемем силата му в живота си.
4. За да бъдем истински ученици на Исус, трябва да вдигнем собствения си кръст и да Го последваме.
5. Човекът сам причини своето проваляне, а Бог все още желае да изпрати Своя собствен Син да страда и да умре за нас, и да ни даде друг шанс.